

Individual Reflection - Mantas Trakanavicius

Det var dags för var sista sprint (sprint 6) som utgick på att göra klart alla lösa trådar som fanns kvar från de resterande sprintar. Inga nya user stories tog vi på oss, utan fokus låg på kvalitet och funktion. Allt som vi har åstadkommit hittills bör fungera väl och stabilt. Det sista sprinten har varit delvis utmanande, jag och Simon S. hade rester från en user story från förra sprinten som var ganska krävande. Tyvärr både av oss har varit ganska dåligt insatta på den området av applikationen, vilket gjorde att vi inte kunde etablera en helhetsbild över situation som behandlade implementation av favoritmarkeringar. Efter viss tids programmering kom vi till återvändningsgränd där vi visste inte riktigt hur vi skulle fortsätta. Därför bad vi hjälp från gruppen.

Lärdomen som jag drar från händelsen innan är att man ska blanda helst kompetens i paren när vi programmerar tillsammans. Detta skulle minimera risken för sådana situationer. I detta fall var vi båda icke insatta i området på applikationen och dessutom den kompetensen man kanske hade var ej tillräckligt för att tackla den utmaningen som vi hade framför sig. Till slut löste sig vår user story när både Oscar F. och Simon L. klev och tog på sig utmaningen, vilket är väldigt tacksam för.

Detta är också ett tecken att vi som grupp har blivit ganska agila. Det är inte någon större bekymmer att rotera uppgifter mellan gruppmedlemmar så länge personen har mer eller mindre koll på den området. Det inbyggda flexibilitet i gruppen ger oss större möjlighet att tackla oväntade utmaningar som man kan stötta på under utveckling av mjukvara.

Under alla dessa sex sprintar har jag lärt mig mycket, men jag skulle vilja fortsätta utöka min förståelse för planering och bedömningen av arbetets kvalitet. Jag skulle också ville veta hur kan man utöka den agila arbetssättet i gruppen. Ibland så tyckte jag att det saknades tydligare interaktioner mellan olika gruppmedlemmar. Jag hoppas också att jag har bidragit nya lärdomar till gruppen när det kommer till strukturering av möten och planering, samt också värdeskapande.

Utan SCRUM ramverket skulle det vara ganska svårt att koordinera sådant projekt och framför allt åstadkomma så mycket resultat. Jag personligen ser stort värde i det och är verkligen glad att jag fick möjligheten att lära mig det. Efter alla dessa sex sprintar är jag fortfarande lite osäker på relationen mellan product owner, stakeholder och scrummaster. De rollerna är essentiella, men under vårt utvecklingsarbete så var de inte så tydliga, utan snarare ansvaret var utspridd över hela gruppen. Jag fick möjlighet att vara scrummaster, vilket var kul. Under alla sprintar försökte jag hålla koll på vår scrumboard så att gruppen låg i fas. Dessutom så förberedde och planerade scrummöten så att de var effektiva med hjälp av dagsordningar.

Avslutningsvis så har jag bidragit till gruppen på flera olika sätt. När det kommer till utvecklingen av mjukvaran så hade jag ganska mycket ansvar över designen, vilket var jag bekväm med. Dessutom så delade jag alltid med mig åsikter och ideer när det kommer till utvecklingen av applikationen i vårt fall. Kontinuerlig kontakt med product owner och external stakeholder har lett att den mest värdeskapande funktionalitet kunde implementerades till slut och levereras.